

Diferencované čtení – úroveň 3

Jak dostala propast Macocha své jméno

Za devíti lesy, za devíti potoky je vesnice Vilémovice. Kdysi tam býval jeden sedlák, vdovec, a měl malého synka. Pak se znovu oženil, aby nebyl sám. Ale nová žena neměla nevlastního chlapce ráda, co udělal, nic jí nebylo po chuti.

Jednou mu povídala: „Chlapče, víš co? Vezmi hrnek, půjdeme do lesa na maliny.“ Šli spolu a po cestě sbírali. Až se dostali k propasti, co tu je od nepaměti: hluboká, studená, dna ani nedohlédneš, a na samém dně se zelené jezírko jako oko. Macecha ukázala prstem: „Podívej se, jaké tam rostou pěkné maliny!“ Na samém okraji propasti se červenaly maliny, radost pohledět. Chlapec se natáhl, že je utrhne – vtom ho macecha postrčila a užuž padal do hlubiny. Žena na nic nečekala, obrátila se a běžela odtud, jako by ji honili.

Chlapec, jak padal, chytil se keřů a tráv a zůstal na nich viset. Volal o pomoc – a měl štěstí, okolo šli lesní dělníci z Vilémovic a pomohli mu nahoru. „Prosím tě, chlapče, jak ses tam dostal? Proč sis nedal pozor?“ Když se hoch uklidnil, vykládal, že šli s macechou na maliny a co se stalo. Přišli do dědiny, hledali macechu, ale nenašli ji. Té se rozleželo v hlavě, co udělala, sebrala se a sama skočila do propasti.

Od té doby se prý propast jmenuje po té nešťastné ženě – Macocha. Taky se říká, že za bouřlivých nocí, když bijí hromy a skučí vítr, macecha prý bloudí u propasti a žalostně naříká.



Zdroj: SIROVÁTKA, Oldřich. *Brunclík a lev: české pověsti pro děti*. Praha: Československý spisovatel, 2011. ISBN 978-80-87391-73-0

Diferencované čtení – úroveň 2

Jak dostala propast Macocha své jméno

Je jedna vesnice, která se jmenuje Vilémovice. Kdysi tam bydlel jeden sedlák, kterému umřela žena. Měl malého synka. Znovu se oženil, aby nebyl sám. Ale nová žena neměla chlapce ráda. Nelíbilo se jí nic, co udělal.

Jednou žena řekla chlapci, aby vzal hrnek a vyrazili spolu do lesa na maliny. Po cestě sbírali maliny. Dostali se až k propasti, co je tam už velmi dlouho. Propast je hluboká a studená. Na jejím dně je zelené jezírko. Macecha chlapci ukázala červené maliny na okraji propasti. Když se pro ně chlapec natáhl, strčila do něho a on padal dolů. Žena na nic nečekala, obrátila se a běžela pryč.

Když chlapec padal, chytil se keřů a trávy a zůstal na nich viset. Volal o pomoc. Naštěstí šli okolo lesní dělníci a pomohli mu nahoru. Dělníci se ho ptali, jak se tam dostal. Když se chlapec uklidnil, řekl jim, co se stalo. Potom co přišli do vesnice, hledali macechu, ale nenašli ji. Žena přemýšlela o tom co udělala. Pak šla a sama skočila do propasti.

Od té doby se prý propast jmenuje po té ženě – Macocha.

Jak dostala propast Macocha své jméno

Byla jedna vesnice. Ve vesnici bydlel sedlák s malým synem. Sedlákovi umřela žena a on se znovu oženil. Nová žena neměla chlapce ráda.

Žena a chlapec šli do lesa sbírat maliny. Došli k hluboké propasti. Chlapec trhal maliny na okraji propasti. Žena ho strčila a on padal dolů do propasti. Žena utekla.

Chlapec se ale chytil trávy a zůstal viset. Volal o pomoc. Šli okolo dělníci a zachránili ho. Chlapec jim řekl, co se stalo. Pak šli spolu hledat ženu do vesnice. Tu ale nenašli. Žena se vrátila k propasti a sama do ní skočila.

Propast se jmenuje po té ženě – Macocha.